

det skulde behøves, gav ham en endnu mere udstrakt Berettigelse til at indstille enhver Beslutning, der kunde anses for at være skadelig for Almeenvæltet, til Ministeriets Afgjorelse. Man maa huske paa den store Udvikling, som har fundet Sted i Kjøbenhavns Commune i de 17 Aar, hvori den nuværende Ordning har bestaaet, og man maa lægge Mærke til, at der kun har været hyerest faa Tilfælde — jeg sagde sidst et ganske enkelt Tilfælde, hvilket jeg imidlertid maa rette — hvori der har været Dissens mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen, der dog aldrig har været af nogen væsentlig Betydning, samt at der, saavidt mig bekjendt, kun har været et eneste Tilfælde strax i Begyndelsen af den nye Tingenes Orden, kort efter 1840, hvor Overpræsidenten har fundet sig foranlediget til at gjøre Indstilling om en Forandring i Stadens Budget, hvilket naturligtvis ogsaa blev bifaldet af det daværende danske Cancelli og Hs. Majestæt, men ellers har Regjeringen aldrig fundet Anledning til at gjøre nogen Forandring i dette Budget, som fra Communalbestyrelsen er bleven indsendt til dens Approbation. Det forekommer mig, at man med denne dog ikke ganske korte Erfaring for Die, og naar man har seet, hvorledes Forholdene i Kommunen have udviklet sig, og saa med Rolighed og Fortrøstning kan gaae ind paa en saadan fremtidig Tingenes Orden, hvorved der ikke stilles nogen anden Modvægt mod Overleeser end den, som under alle Omstændigheder vil være fuldkommen tilstrækkelig og kraftig nok, nemlig Regjeringens overordnede Myndighed. Jeg troer heller ikke, at der fra Kommunens Side er nogen Grund til at have nogen Betænkelighed ved at gaae ind herpaa, eller rettere sagt at bibeholde den nuværende Tingenes Orden, naar man seer hen til, hvorledes Forholdene factisk have udviklet sig. Det er disse Betragtninger, som jeg nærmest har troet at maatte gjøre gjældende, for at anbefale de Forslag, der af Fleertallet ere stillede til §§ 13, 14, 15 og 18.

Abrahamson: Der er vist ikke to Meninge om, at der navnlig med Hensyn til den administrative Form, under hvilken Kjøbenhavns

Commune bestyres, maa ønskes en Reform og det snarest muligt; der er jo imidlertid ogsaa et andet Formaal, der maa ønskes opnaaet, nemlig at bringe til virkelig Udførelse, hvad der er lovet i Grundloven, Kommunens Selvbestyrelse af sine egne Anliggender. Skulde det nu ikke paa nogen Maade være muligt at opnaae en administrativ Reform uden ved en heel ny Lov, saa følger det jo af sig selv, at man, naar man anser denne Reform for særdeles ønskelig, vil være saameget villigere til at gaae ind paa et Forslag til en saadan ny Lov, om det end tvøvrigt maatte have nogle Mangler, naar man kun derved opnaaer de meget og meest paatrængende Forandringer; men paa den anden Side maa Lovforslaget dog heller ikke aldeles undlade at opfylde det andet Punkt, som i Grunden er Hovedsagen, nemlig at give Kommunen en virkelig Selvstyrelse. Det, hvorpaa det altsaa her navnlig kommer an, er det Spørgsmaal, om denne Selvstyrelse virkelig er givet Kommunen ved det foreliggende Lovforslag, om Kommunen virkelig derefter faaer Lov til, som den skulde, at styre sine egne Anliggender, og der er i saa Henseende 2 Hovedparagraffer, nemlig Paragrafferne 15 og 18, hvorpaa det kommer an. § 15 er en Hovedparagraf, fordi det jo i det Hele udtales som et Hovedprincip, at det er gjennem Budgettets Vedtagelse, at Kommunen udøver sin besluttende Myndighed, men stedse at ville gaae ud fra, at baade Kommunens selvvalgte Repræsentantskab og Magistraten skulde være enige om Budgettet, troer jeg ikke fører til Noget. Det er naturligtvis det Uønskkelige, Noget, man maa haabe, og Noget, der hidtil for det Meste har været Tilfældet, og naar man var aldeles vis paa, at det altid vilde være saaledes, vilde naturligvis enhver Lov være god, thi naar ingen Controverser finde Sted, komme de Bestemmelser i Loven, der skulle gjælde i saadanne Tilfælde, ikke til Anvendelse. Hvad man altsaa nærmest maa see hen til, er de Tilfælde, hvori Magistraten og Borgerrepræsentationen ere uenige, og om man da virkelig i saadanne Tilfælde giver den af Kommunen valgte Repræsentation saadan Magt, at den kan udøve den Selvstyrelse, der er lovet Kommunen. Den